

Zaaknummer 2010-T028 (3) B

25 oktober 2013

De bijzondere kamer van de Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de bijzondere kamer, ingesteld op grond van artikel 20 van de nieuwe Procedure Klachtencommissie Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk (hierna: de Procedure), heeft als volgt beslist inzake het bezwaar van:

**[naam], Provinciale Overste van de Congregatie Broeders van
O.L. Vrouw van Louders,**
hierna te noemen: de Provinciale Overste.

1. De procedure

Op 7 augustus 2013 heeft de Klachtencommissie, hierna: de KLAC, advies uitgebracht inzake de klacht van klager [naam] tegen aangeklaagde [naam].
De KLAC heeft de Provinciale Overste geadviseerd de klacht tegen aangeklaagde gegrond te verklaren.

De Provinciale Overste heeft op 18 augustus 2013 (ingekomen op 20 augustus 2013) een bezwaarschrift ingediend tegen het advies van de KLAC van 7 augustus 2013.

Bij schrijven van 29 augustus 2013 is door mevrouw mr. T.A. Hekster namens klager op het bezwaarschrift gereageerd

Op 27 september 2013 heeft de behandeling van het bezwaar achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de bijzondere kamer was samengesteld uit de onder deze beslissing te noemen leden.

2. De inhoud van het bezwaar

De Provinciale Overste stelt zich op het standpunt dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

Daartoe is – kort weergegeven – aangevoerd dat het advies van de KLAC van 7 augustus 2013 niet behoorlijk is gemotiveerd. Gelet op de inhoud van het klachtdossier heeft de KLAC in redelijkheid het bewijs dat aangeklaagde de keukenbroeder is geweest die klager seksueel heeft misbruikt niet kunnen wegen op de wijze waarop zijn dat heeft gedaan, en is de beslissing daardoor onbegrijpelijk. Er is geen enkele redelijke grond om aan te nemen dat de “Taakverdeling broeders op 31 december 1960” niet de feitelijke situatie weergeeft. In redelijkheid had de KLAC de “Taakverdeling” derhalve moeten meewegen in het bewijs. Dat de KLAC dit niet heeft gedaan, maakt dat er sprake is van een onbegrijpelijk motivering.

3. De beoordeling

Ingevolge het bepaalde in artikel 20.1 van de nieuwe Procedure kan tegen een advies van de KLAC door de klager en door de aangeklaagde schriftelijk bezwaar worden ingediend indien hij of zij van oordeel is dat een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling niet in acht is genomen.

De bijzondere kamer stelt voorop dat de toetsing in een bezwaarprocedure geen integrale herbeoordeling is van de overwegingen die tot het advies hebben geleid. Deze toetsing kan slechts marginaal zijn. De vraag waar het hier derhalve om gaat is of gezegd moet worden dat de KLAC, gelet op het voorhanden zijnde materiaal, in redelijkheid niet tot het door haar uitgebrachte advies heeft kunnen komen.

De KLAC heeft bij dat oordeel kennis genomen van alle in het dossier aanwezige stukken. Op grond van deze stukken acht de KLAC kennelijk voldoende bewijs aanwezig om te kunnen concluderen dat aangeklaagde de keukenbroeder is geweest die klager seksueel heeft misbruikt.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de weging van het voorhanden zijnde bewijs is voorbehouden aan de behandelende kamer van de KLAC. Slechts indien een bijzondere kamer tot het oordeel komt dat de behandelende kamer in redelijkheid het bewijs niet heeft kunnen waarderen als zij gedaan heeft, is sprake van schending van een algemeen beginsel van behoorlijke klachtenbehandeling, waarbij de motivering van het bewijsoordeel van de behandelende kamer mede van belang is.

De bijzondere kamer is van oordeel dat de KLAC in redelijkheid tot het oordeel heeft kunnen komen dat de voorhanden zijnde feiten voldoende de conclusie steunen dat aangeklaagde de keukenbroeder is geweest die klager seksueel heeft misbruikt en dat dit oordeel, met name onder punt 3.5 van het advies, voldoende gemotiveerd is. Het tegen dat oordeel gerichte bezwaar kan derhalve niet leiden tot de conclusie dat een algemeen beginsel van een behoorlijke klachtenbehandeling is geschonden.

De bijzondere kamer zal, gelet op het vorenstaande, het bezwaar dan ook niet gegrond verklaren.

3. De beslissing

De bijzondere kamer:

- Verklaart het bezwaar niet gegrond.

Deze beslissing is gegeven op 25 oktober 2013 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, mr. M.D.J. van Reenen-Stroebel en mr. T.F.A.M. Hoogenboom, leden, bijgestaan door M.H.J. Materman, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

De voorzitter.